מה בסופו של דבר יעדיך אני פיין

תא"ל אפי פייזאיתם עדיין לובש מדים וכל כתבה פוליטית עליו אינה גומלת עמו חסד. ובכל זאת הוא במרכז השיחות של הציבור הדתי לאומי, במיוחד לאחר העובדה שהיתה כבר הצבעה על פיזוד הבכנסת. מקורבין של פיין אינם שוקטים על השמרים ומעניין יהיה לראות כיצד יבחר את צעדיו באשר יפרוש מצה"ל.

הסיפור האחרון על פיידאיתם מדווח על בעל־דמי שהבטיח לו סכום של שש ספרות אם יקים מפלגת פוליטית חדשה שתחזה את כל המפלגות הדתיות: מפד"ל, ש"ס, אגודת־ישראל והאיחוד הלאומי.

החלום הזה קיים כבר כמה קאדנציות אך איש לא הצליח אותו לפועל מתוך חשש מכוחם הארגוני של המפלגות הקיימות וגם לא נמצאו האנשים הנכונים לקואליציה. פיידאיתם לא יסכים להצ־ טרף לקואליציה. באווירת הציפיה לכך נימטו לפוליטיקה, אין לו כל קושי להדריך במהירות רשימה חדשה לכנסת שיהיו בה מטובי הכוחות של הצוענות הדתית. חבריו הקרובים מכירים היטב את כל הנפשות הפועלות במפד"ל ואת כל מוקדי הכוח של הצוענות הדתית, ולחלי קם כישורים ארגוניים מוכחים.

אם שיטת הבחירות לכנסת תחזור לקדמותה ותבוטל הצבעה הכפולה, לראש הממשלה ולמ־ פלגה – כמה מן המפלגות הדתיות יעמדו בעייה קשה ופנים חדשות הן לעתים סגולה טובה להצלחה.

"לגלות את יהדותנו"

תנועת התשובה בברית־מועצות, מקיימת זו השנה החמישית מעין ועידה שנתית. תחת הכותרת "לגי־ לות את יהדותנו" התכנסו ביום ראשון השבוע כ־ 2500 איש ב־INSTITUTE OF EDUCATION בלונדון לסדרת דיונים בהשתתפות מיטב המחנות המקומיים וכוחות מיובאים, כולל נציגות מישראל.

רבה הראשי של אנגליה, הרב ד"ר יהונתן קס, וקבוצת אנשי עסקים, נתנים חסותם לא־ רוע הזה המנוהל ברמה גבוהה והדיונים מוסרים על־ידי בעלי מקצועות בתחומים שונים (מחשב, פסיכולוגים, מתכנים וכיו"ב) שיש להם אי־ כים, ושזהו נגישות אפשרית לקהים החזרה בתשובה.

מי שהיה רבה של קנטון, בריטניה, הרב שאול זנוימר, מרכז את הפעילות לקראת הוועידה האחרונה במשרה מלאה ואין ספק כלל כי היא מניבה תוצאות מבוהדות בקהילה היהודית בבריטניה.

בוועידה, שהנואם המרכזי שלה היה הרב ד"ר אברהם סורצקי, פסיכיאטר ידוע, השתתפו כ־ 1500 יהודים שאינם שומרים מצוות (עדיין) וניכר היה כי נעשה מאמץ ליצור עבודם אחידה נחוה.

. מארגני הוועידה המינו־סופר סת"ם מישראל, כדי שיסביר ל"בעל־בתים" הלכות מזוזה וכשר רוזה ובצמוד לאולם הוועידה פעלה תערוכה שהציגה את יוב הגופים שעוסקים בבריטניה בהעמקת היהדות. הגה מסתבר כי אחד הגופים פופר אלפי ילדים שלומדים בבתי הספר הלא יהודים ברחבי בריטניה. הכל, כמובן, בשיטות ברמיות והדגשים אינם מבולבלים.

בבריטניה משקיעה הקהילה היהודית אנרגיה רבה בפיתוח בתי־ספר יהודיים והיא זוכה לסיוע ממשלתי נכבד ביותר.

רבה הראשי של בריטניה, הרב ד"ר יהונתן קס, שומר על קשרים טובים עם כל מרכיבי הקהילה היהודית, אך יחד עם זאת מפגין מש־ נים תשומת־לב להעמקת האורתודוכ־ סית בקהילות היהודיות.

את פניה של הקהילה החלו לשנות אתם צעירים שחזרו מלימודים בישראל בישיבות הדס־ דר ובישיבות החרדיות.

"להסיר מכשול מלפני עיוור"

בשבוע שעבר פורסמה בשבועון החרדי "יום ששי" מודעה על עמוד שלם המופנית "אל צי־ בור הישראלים והיהודים יראי ה' המבקרים במ־ דינת רומניה". המודעה מציגה את רבנות רומניה כפיקציה ומונה את כל מכשלותיה, ומזהירה את המבקרים בה להתרחק מכל הכשרויות של הרב־ נות המקומית.

מאחורי ה"קמפיין" הזה עומד רב קהילת "אהל שרה אל המעיין", הרב אליהו קאופמן.

ובכן, מתברר, כי ברומניה, בבוקרשט פועלת קהילה של ש"ס והיא משרתת בעיקר את היש־ ראלים המתגוררים ברומניה לצורך לימודים או עסקים. חלק לא מבוטל מהם מבני עדות המזרח, וקהילת "אהל שרה – אל המעיין" משמשת להם אכסניה יהודית.

הרב קאופמן שהיה סיפור בפני עצמו. עד לפני כשש־חמש שנים שימש כמנהל פרלמנטרי של בוצאות ש"ס "יום ליום" ומאחדיו הסטודיה מרתקת של חבורת בחורים חשמלאנ"ם הקיצוניים המשר־ לבת בקשרים עם השב"כ. הוא חזר בתשובה בגדול ופעילותו ברומניה היא על מדרגי הקודש.

בשיחה עם "הצופה" הציגה הרב קאופמן מתר־ צבות עם "הצופה" כשר. עם הכשר של רבנות רומניה כאשר על תווית הקופסא המלצה לאכול את הבשר עם גבינה צהובה. (אולי מסוג?)

ניסינו בעתונאי מקל עליו לחשוף את כל מעשי הכשל של הקהילה הרשמית של יהודי רד מניה והדשימה ארוכה מני"ם.

מסתבר ש־יהודי שומר מצוות, בשרות ושבת הנמלץ לבוקרשט מסיבה כלשהי, אל לו לסמוך על שרותיה של רבנות רומניה.

הרב קאופמן מספר כי את המים באוצר המקו, יוה בבוקרשט מחליף "גוי שדל ושקדי", שלא אחת־פרק לשתות את המקוה ולחמם בי את המים.

לטבילת נשים בשל היותן בנידות!?

הוא מאשים כי ל"שבת בראשית" המזנה הקהילה המקומית בסיוע הג'וינט לעי' בשוב רבנית "רפורמית מאראב" עם בעלה במרצים בפני צעירים יהודים ונוכרים גם יחד. המרצים הללו חיללו שבת בפרהסיה נסעו לטייל מקומי ונינגו על גישה בפני הצעירים.

לטענתו, אין ספר תורה אחד כשר ברומניה ובמיוחד בבוקרשט הבירה וספר התורה האחד והיחיד שהוא בחזקת כשר נמצא בקהילתו "אהל שרה־אל המעיין".

יש לו טענה קשות על המסעדות המוגדרות ככשרות. "המשגיחים שם אינם שומרי־שבת ואלה הם זקנים וצעירים מטומטם מחללי־שבת ואוכלי טרף."

יוצר המצע מלצטם את כל האשמותיו, שרר־ בן ממומכות, ולא אוסיפה עם יום אחד "בקשו את הסיוע של פעיל בספרדיסטה לשעבר. שיע־ מיד את הרב קאופמן במקומו.

מתוך חסד ורחמים

הרמ"ר מבעלז, רבי יששכר דב רוקח וצוק"ל, החליף את מקום מגוריו במלחמת העולם הראש־ נה, כשהוא בורח מפגעי הלוחמים והקרבות. בנסי־ עתו ברכבת שמע אמא אחת אומרת לבנה: "בני תרגע, עוד מקט משיח יבוא והכל יהיה מאחוריינו". שלח הרמ"ר מבעלז לומר לה "משיח לא יבוא בכזה שרוף יראת". והיה אומר בקבלה: מאבותיו הקדושים ש"חסף יהיה מתוך חסד ורחמים".

אורחים מעולם האמת

כשהייתי ילד היה לי סדר לימודים עם אבי הרבי מצאנז קדמי מדי יום ובזמן קבוע. יום אחד כשבאתי אל אבי ללמוד היתה־הולת נעולה. חש־ בתי לעצמי מה יכולה להיות הסיבה מצד אחד חשבתי אולי ישנו אורחת, אבל מצד שני אמרתי לעצמי, אם אכן כן הרבי, אבי היה מודיע לי בע־ צמו, או אומר לאחר מבני הבית להודיעני. הלכ־ תי להציץ מבעד לחור המנעול וראיתי שנמצאים בחדר אורחים (מעולם האמת), הרבי הזקן והרבי האמצעי (הכוונה למייסד תנועת חב"ד, בעל התו־ ניא והשולחן ערוך, רבי שניאור זלמן מלאדי ובנו רבי חבשר המכונה האמצ"ר האמצעי ז"ע). המ־ שכתי להציץ ופתאום ניגש אבי לדלת ואמר לו: "שמואל'קה קום איריך" (שמואל, היכנס), נכנסתי ואז הציג אותי אבי בפני האורחים הרבים, באמ־ רו: "ראם אין מיין שמואל'קה" (זהו שמואל'קה שלי). נענה הרבי הזקן ואמר לאבי: "זאג דיין שמואל'קה עך זאל חזן חסידות" (אמור לשמואל'קה שלך שיזמזר חסידות). עניתי באמצ־ עות אבי: "זאג רעם איידן עך זאל זאגן חסידות אין איך וועל ראס איבערזאגן" (אמור ליהודי זה שהוא יאמר חסידות ואני אחזור על דבריו). קם הרבי הזקן ממקומו והתחיל לומר חסידות.

המשיך האמצ"ר מדי"ש לספר לו' לוחמם הנר יודע שלא הייתי ילד סחרן. ניגשתי ליהודי שהיה נראה כמו הרבי הזקן ותפסתי בו בגופו ממש.

חזרתי על המאמר (סוג מסויים של דברי חסי־ דות) בפני רבנו הזקן מלה במלה. אחה רוצה, ירד חם. שאני אחזור בפניך על המאמר?

לפני שהרבי מהר"ש התחיל לומר בפני ־ יהודים את המאמר, אמר: "היות וראיתי איך שאבי ליווה את רבנו הזקן והרבי האמצעי, לכן אני יודע איך ללוות את אבי".

הרבי מהר"ש, טיפר ר' יהודם, התחיל לומר את המאמר, "פתאום שמו חסידים לב שהרבי אומר בפני מאמר ואחרים התקרבו לשמוע, ואז אמר לי הרבי: יהודם אי־אפשר להמשיך.

למחרת באו אלי – המשיך ר' יהודם בסיפורו – בניו של הרבי מהר"ש ושאלו מה קרה אתמול בין אבינו לבינך?

עניתי להם אם אתם יודעים – מה אתם שואלים. והשיבו לי: רצינו רק לדעת עד כמה הוא גילה לך, שהרי אם גילה לך זה כבר אינו בגדר סוד.

שכל של משוגע

לליובאוויטש התגודד יהדי חולהדות. פע־ מים מספר ניסה להכנס ל"יחידות" אל הרבי, אבל, כמובן, לא הבניסוהו.

הרבי מהר"ש היה רגיל לצאת לטיולת במרכ־ בתו מדי יום, כדי לשאוף אויר צח, כך הזיד לו הדיפומט בשל בריאותו.

אותו משוגע ששראה שאין לו שום אפשרות להיכנס אל הרבי ל"יחידות", החליט להתחכם. המתין בצד הדרך שבה היה הרבי נוסע במרכב תו, וכאשר עברה המרכבה לידו, קפץ על העג־ לה, ונעמד ליד הרבי והחל לדבר אתו. העגלה התרגז מאוד על תוצפתו ודצה להצליף בו בשוד טן, אלא שהלה כבר עמד ליד הרבי ולא היתה שום אפשרות לפגוע בו. חלפו כמה דקות, שבהן המשוגע שאל חדבי השיב, עד שהשיחה הסת־ מה והמשוגע קפץ מהעגלה כלעומת שבא.

החסידים שראו מה שראיע, התנפלו עליו וכמ־ עט שהפליאו בו את מכותיהם. "משוגע שכמותך", עקו החסידים, "איך העזת להטריד את הרבי?"

הסביר להם המשוגע את מצוקתו: היתה לי שאלה כבדת משקל לשאול את הרבי. יש לי חבר, משוגע כמוני שגר בעיר. וימבסק הגדולה בוקעה לי ברירה, התחכמתי, קפצתי על העגלה ושאלתי את שאלתי. הרבי ענה לי להשאר בליובאוויטש, באומרו שגם ליובאוויטש זקוקה לאחד כמוני.

ולשאלתכם איך העזתי, משוגע שכמוני, להי טריד את הרבי – תשובתי: משוגע, משוגע, אבל שכל צריך שיהיה.

מספרים כי הרבי מהר"ש נסתלק מן העולם בישובו על כסאו. לפני ההסתלקות ריבר עם בניו, עם כל אחד מהם במיוחד ולא הדשה להחסידים להיכנס, ואחר־כך אמר גם לבניו לצאת. משנסגר הדלת הדדי, הצציא את שעונו מכיסו, פתח אותו ולקח נייר, גילגל אותו ושם אותו בתוך השעון וה שעון פסק ללכת – ונשמתו עלתה למעלה.

סמוך להסתלקותו קרא הרבי מהר"ש את בתו הצעירה מוסיא שהיתה אז קטנה ואמר לה: הייתי צריך יחד עם האמא להזכיר אותך. לחופה, אך כשהקב"ה אינו רוצה... ובידך אותה בהנחת ידיו הקדושות על ראשה. זי"ע.

בסוד שיח אדמו"רים

בימים אלה יצא לאור כרך י"ח של אוצר סי־ פורי חב"ד והוא מוקדש כולו לאדמו"ר רבי שמואל המכונה אדמו"ר מהר"ש, דוד ששי לב־ על־שם־טוב ורביעי לאדמו"רי חב"ד.

האדמו"ר מהר"ש זצוק"ל היה יחודי בהנהגתו מבין אדמו"רי חב"ד. היצוניות של פאר והדר. כך, למשל, כל החפצים שהיו מונחים־על שולח־ נו בשעה שקיבל אנשים ב"יחידות" – היו של זהב, ומרכבתו היתה רתומה לשני סוסים אבירים ומהיפות שהיו באותה תקופה.

והיו ששאלו את האדמו"ר מהר"ש מדוע הוא מורה לחסידים שלא להתנהג בדרהוב בעוד הוא עצמו הנהגתו במידת מלכות ותשובתו היתה:

"יש אנשים בעולם שצריכים גם רבים כאלו, ואני הנני מן האנשים האלו שבשבילם נבראתי".

את הסיפור המובא כאן סיפר אחד מחסידיו מקורביו, ר' יהודם שמו, שברדיה היה עובדא.

כדרכו בקודש התפלל ר' יהודם תפילת ער־ בית בעבודה בארי־כות בשטים את תפילתו שני משכה זמן רב, היה מאד עייף ושכב לנוח על הספסל בבית הכנסת שהיה סמוך לדירתו של הרבי מהר"ש זי"ע.

לאחר משך זמן התעורר ר' יהודם משנתו והנה הוא רואה שהרבי מהר"ש נמצא בתוך בית המדרש עומד ליד הבימה לבדו. שתי ידיו הקודר שות על הבימה, פניו מאירות מאוד וניניו בור־ קות. היות ור' יהודם היה מאוד מקודב לרבי והרבי חיבבו מאוד, ודי מיד כשהרבי הבחין בו קרא לו: "יהודם קה בוא לכאן". כשהתקרב, שאל אותו הרבי מהר"ש: "האם יודע לך מה אני עושה עכשיו (והמשיך): אני מלווה את אבי – הרבי ה"צמח צדק" (שהיה בעולם האמת, ס.ש.), ברצו־ נך לדעת היכן ליד היד. ברצונך לדעת מאיפה אני יודע כיצד ללוותו? אספר לך סיפור."

וכך היה המעשה בפיו של הרבי מהר"ש: